

Entrevista a Raimon Obiols, primer secretari del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)

“Ara decidirem nosaltres”

El primer secretari del PSC, Raimon Obiols, analitza en aquesta entrevista el resultat de les eleccions del 6 de juny. El PSC, el partit més votat al Principat, relança ara la proposta de reunificar les diverses opcions d'esquerra a Catalunya.

S'esperava aquest resultat?

—Sí. Potser contra l'opinió dominant, que donava uns pronòstics negatius, però jo confiava, a nivell d'estat, en un decantament contra l'empat, que hauria dificultat la governabilitat.

—*¿I a Catalunya?*

—Aquí CiU va intentar superar-nos en unes eleccions generals. Però no ho aconseguí perquè hi havia una situació molt condicionada per la crisi interna de CiU i perquè durant la campanya s'han emès missatges contradictoris.

—*¿Per exemple?*

—Els dos pols més contradictoris han estat Roca i Duran i Lleida. Roca en favor del pacte i la col·laboració amb els socialistes i Duran i Lleida arribant a demanar el vot pel PP. Entremig Pujol, vacil·lant, molt rebeç a qualsevol pacte.

—*¿L'eufòria socialista de la nit electoral era deguda als seus resultats o al fet d'haver derrotat CiU?*

—Nosaltres no ens alegrem de les derrotes dels altres, ens alegrem de les victòries nostres.

—*¿Quins creu que han estat els factors clau que expliquen la victòria del PSC?*

—En primer lloc, un balanç ponderat del que s'ha fet aquests darrers deu anys, que han estat els deu anys de més poder i de més llibertat de Catalunya en la història contemporània del nostre país. Han estat també deu anys de creixement, de prosperitat, de desenvolupament d'uns mecanismes bàsics de protecció social i d'estat del benestar. En segon lloc, un programa que ha implicat un balanç contrastat de l'acció realitzada en aquests deu anys, gens triomfalista, valoratiu en alguns aspectes, però també autocrític en d'altres, de rectificació i de renovació. El que s'ha anomenat el canvi dins el canvi. Tot això contraposat a una dreta espanyola, que malgrat tots els seus esforços, no aconsegueix de desempallegar-se de les herències del passat i a un centre dreta català que ha comès

uns errors bastant notables. Crec que Roca està molt tocat. Ha sofert una derrota més dura que quan va fracassar el projecte reformista.

—*Els acusen d'haver apel·lat al vot de la por per guanyar.*

—No ens calia apel·lar al vot de la por. La por hi és. La sentim molts. La dreta espanyola ha estat terrible, això és una dada històrica. No depèn del plantejament d'una campanya electoral.

—*¿Considera que la dreta d'ara és igual que la franquista?*

—No. Però no han passat prou anys no hi ha hagut una evolució suficient per a pensar que es tracta d'una dreta diferent.

—*Tancant el capítol de valoració de resultats, ¿com judica la derrota socialista al País Valencià?*

—No conec les dades ni la situació d'una manera suficient per a fer-ne una valoració, encara que crec que els resultats obtinguts pels nostres companys al País Valencià són meritoris i positius.

—*¿Podria ser que l'efecte 92 que ha beneficiat el PSC perjudiqués el PSPV?*

—No, però puc dir que els resultats obtinguts pel PSPV han contribuït d'una manera substancial a configurar una majoria socialista a nivell d'estat.

—*Després del dia 6 de juny, vostès han afirmat que els resultats obtinguts són un missatge de clara renovació. ¿En què consisteix “el canvi dins el canvi”?*

—Des del punt de vista governamental, implica un desenvolupament de la negociació, del diàleg social, amb les centrals sindicals i els empresaris, a la recerca de pactes. Fins i tot, per a buscar un nou contracte social, en el sentit estratègic. Això vol dir fixar uns objectius, no solament en el terreny de política de rendes, sinó en el terreny de les estratègies concretes orientades a l'augment de la qualitat global de la nostra activitat productiva i econòmica. Implica, en segon lloc, un compromís d'impuls democràtic, que vol dir reformes

encaminades a trobar més sintonia entre societat civil i societat política. Implica, en tercer lloc, el desenvolupament de l'estat del benestar. I en quart lloc, una voluntat enèrgica de combat intransigent contra la corrupció.

—*¿I a nivell de partit?*

—A nivell de partit els objectius són tres. Primer, incorporar al partit la perspectiva ecologista. Fem una crida explícita i sincera a tots els ecologistes perquè s'incorporin al PSC, per lluitar dins el partit per les seves idees i per lluitar des del partit per les seves idees. El segon, fa referència a la nostra relació amb les centrals sindicals i, preferentment, per raons històriques, amb la UGT. I el tercer objectiu, és fer front a la tendència a la penetració de les lleis del mercat en àmbits on aquestes lleis no haurien de ser hegemòniques: la producció, distribució i consum de béns no materials.

—*¿El PSC proposa una coalició d'esquerres?*

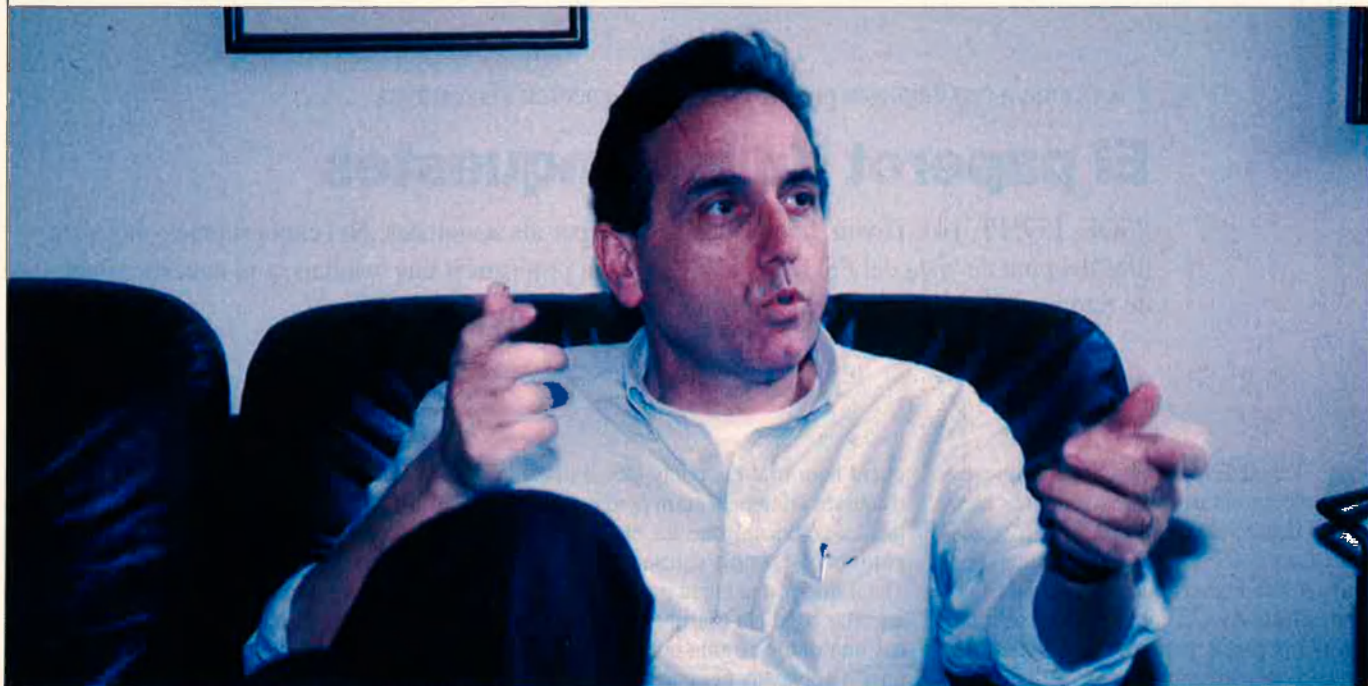
—El PSC proposa de parlar de tots aquests temes. Les forces de l'esquerra no socialista a Catalunya han de donar una resposta. Si avantposen els seus petits interessos partidistes i electorals, són objectius petits. El problema d'ERC i IC és veure si han de continuar any rere any amb aquesta perspectiva o bé han de fer un procés de reflexió general per a generar una nova lògica.

—*¿En què es concreta aquesta nova lògica?*

—Aquesta nova lògica ha de implicar diàleg sense apriorismes, abandó de l'antisocialisme que no condueix a res, i recurrer de manera creativa i innovadora el que van ser els moments àlgids i més positius de la nostra experiència passada. El que van ser els combats unitaris, per exemple.

—*Una coalició electoral per a guanyar a Catalunya, doncs.*

—La victòria electoral ja s'ha produït.

“Crec que Roca ha sofert una derrota més dura que quan va fracassar el projecte reformista”.

CARME PUERTOLAS

ERC ha tingut un resultat descriptible, i IC ha tingut un resultat encara més descriptible. Em consta que tant dins ERC, com dins IC, els sectors més dinàmics, els sectors més joves, estan plantejant la necessitat de reconsiderar les coses, de superar tabús.

—*En aquesta crida, el PSC també inclou “sectors liberals”. ¿Es refereixen a allò que políticament se’n diu el “roquisme”?*

—No. Pasqual Maragall ha dit, i té raó, que dins mateix de Convergència i al voltant del que seria la sensibilitat roquista hi ha aquesta actitud més moderna, més liberal, però la majoria d’aquests sectors estan fora de CiU.

—*¿El seu diàleg, inclou Miquel Roca?*

—No vull crear problemes a altres, però si hi ha problemes a la coalició CiU és perquè hi són, no perquè nosaltres els hàgim estimulats. No volem provocar interferències. Hi ha dos processos interns en dues formacions catalanes en què no volem interferir tot, i que lògicament en som espectadors interessats.

—*¿Quins?*

—Un és el procés de discussió interna dins CiU, i l’altre és el procés de discussió interna dins ERC. És evident que hi ha sectors juvenils d’ERC que no combreguen amb el fet que se centri la campanya electoral en arguments economicistes burgesos, o que es celebri la festa electoral a l’Hotel Ritz de Barcelona, per a donar una sensació d’espectacularitat burgesa.

—*¿El procés del PSC és traslladable al PSOE?*

—Són dues realitats que lògicament participen d’un projecte comú, però que tenen trajectòries i àmbits diferents.

—*¿Potser la dificultat del PSOE és de fer “el canvi dins del canvi” en confrontació amb el guerrisme?*

—Jo sempre parlo més d’innovació en el socialisme espanyol que no de renovació. En tot cas, si uso la paraula renovació, hi afegeixo de seguida l’adjectiu tranquil·la, perquè el pitjor que pot succeir és un procés intern de disputa i desqualificació. Per tant, el PSC, en el debat obert en el socialisme espanyol, continuarà introduint idees, buscarà acords i intentarà d’evitar l’espectacle lamentable de la disputa.

—*¿La victòria del PSC a Catalunya fa que CiU sigui menys decisiva a Madrid?*

—CiU continua essent el que era abans, una força política important, amb una certa capacitat d’influència, però sense capacitat de decisió. Amb tots els respectes pels nostres adversaris, les eleccions han demostrat que ara els qui decidim som nosaltres.

—*¿El PSC prefereix que el PSOE pacti amb CiU o amb IU?*

—El diàleg ha de ser amb tots. Naturalment amb el PP el diàleg és molt difícil, si no és sobre objectius genèrics de l’estat. Des del punt de vista de desenvolupament d’acció de govern, les possibilitats s’obren cap a CiU, PNB i IU-IC.

—*¿Cap a qui s’inclinen vostès?*

—En totes dues direccions. Des d’una perspectiva catalana, lògicament el diàleg

amb CiU ens interessa especialment, però també amb el PNB. Ara, en matèries d’índole transformadora, de diàleg social, hi ha una tasca conjunta a fer amb IU.

—*¿Creu que hi hauria d’haver més ministres catalans en el nou govern?*

—Sempre he dit que aquesta no és una qüestió de quantitat, sinó de qualitat. Nosaltres ara tenim una influència decisiva en el govern en funcions i estic segur que en el nou govern que es formarà aquesta presència útil tornarà a ser-hi.

—*¿Josep Maria Sala és el gran derrotat d’aquestes eleccions?*

—Sala serà de nou senador pel nostre partit i la seva elecció mostra per part nostra no solament solidaritat, que hi és, sinó una confiança total i absoluta, sense ombra de discussió, en el fet que és un home injustament acusat.

—*Josep Borrell ha estat la revelació socialista de la campanya i el més aplaudit a l’acte del Palau Sant Jordi. ¿Es el seu successor com a candidat a la presidència de la Generalitat?*

—El meu successor serà elegit democràticament quan correspongui, i vostè entendre perfectament que jo no faci cap tipus de pronòstic que pogués condicionar la decisió.

—*¿Vostè li ho proposaria?*

—El que jo pugui dir en un moment determinat, i ara no és el moment, pot tenir una certa influència, però no és decisiu, perquè el que és decisiu és la voluntat democràtica de la nostra formació.

Pere Martí